

Відповідно до П(С)БО 4 «Звіт про рух грошових коштів» наказом Міністерства фінансів України від 31.05.2008 р. №756 внесено зміни до статті «Грошові кошти та їх еквіваленти», де відображаються кошти в касі, на поточних та інших рахунках у банках, які можуть бути використані для поточних операцій, а також еквіваленти грошових коштів [1]. Кошти, які не можна використати для операцій протягом одного року, починаючи з дати Балансу або протягом операційного циклу внаслідок обмежень, слід виключати зі складу оборотних активів та відображати як необоротні активи.

Переосмислення змісту П(С)БО 27 «Необоротні активи, утримувані для продажу, та припинена діяльність» викликало зміни у структурі Балансу: рядок 275 «VI. Необоротні активи та групи вибуття» відображає вартість необоротних активів та груп вибуття, утримуваних для продажу.

Вище наведені зміни у нормативно-законодавчій базі розширюють зміст та структуру Балансу, але при цьому не забезпечують узгодження податкового та бухгалтерського обліку при відображенні фактів господарювання.

Отже, бухгалтерський баланс, як форма фінансової звітності, пройшов ряд етапів у своєму розвитку. Встановлено перелік змін, що вплинули на структуру, склад форм звітності та інформаційні потреби зацікавлених користувачів. Саме на удосконалення структури та змісту Балансу повинні бути спрямовані подальші дослідження, адже від цього залежить забезпеченість користувачів повною та об'єктивною інформацією для прийняття ефективних управлінських рішень.

Список використаних джерел:

1. Наказ Міністерства фінансів України від 31.05.2008 р. № 756 «Зміни до деяких нормативно-правових актів Міністерства фінансів України з бухгалтерського обліку» [Електронний ресурс] / Міністерство фінансів України. – Режим доступу : <http://zakon1.rada.gov.ua>
2. П(С)БО 2 «Баланс», затверджене наказом МФУ №87 від 31.03.99 р. [Електронний ресурс] / Міністерство фінансів України. – Режим доступу : <http://zakon1.rada.gov.ua>
3. Швець В. Г. Теорія бухгалтерського обліку : [підручник] / В. Г. Швець. – К. : Знання, 2004. – 447 с.

РОЗРАХУНОК ПДФО ПРИ ОПОДАТКУВАННІ ЗАРОБІТНОЇ ПЛАТИ У СВІТЛІ ВИМОГ ПОДАТКОВОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ

Фоломєєва О.В., студентка ОКР «Магістр», спец. «Облік і аудит» *

**Науковий керівник – Левченко З.М., к.е.н., доцент*

Відстежування законодавства у сфері обліку та розрахунків з заробітної плати є надзвичайно важливим для будь – якого підприємства, бюджетної установи, організації. Це пов'язано зі складним, а часто неоднозначним трактуванням методики розрахунку відрахувань та утримань з заробітної плати[1].

Новий погляд і механізм обчислення податку з доходів фізичних осіб (далі ПДФО) з 1 січня 2011 року подав Податковий кодекс, де порядок оподаткування доходів фізичних осіб регулюються розділом IV.

Так згідно з п. 162.1 Податкового кодексу платниками податку на доходи є:

- фізична особа – резидент, яка отримує доходи як із джерелом їх походження в Україні, так й іноземні доходи;

- фізична особа – нерезидент, яка одержує із джерелом їх походження в Україні, за винятком нерезидента, який має дипломатичні привілеї та імунітет, установлений чинним міжнародним договором України, стосовно доходів, які він отримує безпосередньо від здійснення дипломатичної та прирівняної до неї діяльності;

- податковий агент.

Як бачимо, до числа платників податку включено податкових агентів. Справа в тому, що згідно з п. 18.2 ПКУ податкові агенти прирівняні до платників податку і мають право виконувати обов'язки, установлені для платників податку.

Об'єктом оподаткування згідно з ст. 163 ПК є: загальний місячний (річний) оподаткований дохід п 164.2 ПКУ (положення п.п. 169.4.1, як і раніше, до доходів у вигляді заробітної плати відноситимуться лікарняні); доходи з джерела їх походження в Україні, що остаточно оподатковуються під час їх нарахування (виплати, надання) іноземні доходи – доходи (прибуток), отримані з джерел за межами України, - для резидентів[3].

Що стосується бази оподаткування то відповідно до ст. 167 ПК передбачено, що податок буде складатися з двох частин: суми, що не перевищує ліміту і оподатковуватися зі ставкою 15%, та податок з суми, що перевищує, і оподатковуватиметься зі ставкою 17%.

Ставка в 17 % є новацією і застосовується у разі якщо загальна сума отриманих платником податків у звітному податковому місяці доходів перевищує десятикратний розмір мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного податкового року[2].

База оподаткування до якої застосовується ставка податку 15%, з 1 січня 2011 року становитиме 9410 грн за мінусом єдиного соціального внеску, тобто $9410 - 9410 \text{ грн} \times 3,6\% = 9071,24 \text{ грн}$, де 3,6% - єдиний соціальний внесок, далі (ЄСВ).

Так, згідно із Законом № 2464 з 1 січня 2011 року ЄСВ нараховуватиметься на заробітну плату і утримуватиметься з неї замість внесків до чотирьох фондів соціального страхування. Саме на суму утриманого ЄСВ зменшуються виключно доходи у вигляді заробітної плати та прирівняних до неї згідно з Податковим кодексом виплат (звичайно, якщо такі виплати обкладаються ЄСВ).

У зв'язку з цим, сума винагороди за договором цивільно-правового характеру, що не є заробітною платою, обкладатиметься податком на доходи без зменшення на суму ЄСВ у частині утримань.

Що стосується окремих категорій платників податків, то ПКУ передбачено також і пільгову ставку ПДФО, що застосовується до доходів, отриманих у вигляді заробітної плати. Так, згідно з п. 167.4 ПКУ заробітна плата шахтарів

— працівників, які видобувають вугілля, залізну руду, руди кольорових і рідкісних металів, марганцеві та уранові руди, працівників шахтобудівних підприємств, зайнятих на підземних роботах повний робочий день та 50 відсотків і більше робочого часу на рік, а також працівників державних воєнізованих аварійно-рятувальних служб (формувань), у тому числі спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань цивільного захисту, у вугільній промисловості, — за Списком № 1 виробництв, робіт, професій, посад і показників на підземних роботах, на роботах з особливо шкідливими і особливо важкими умовами праці, зайнятість в яких повний робочий день дає право на пенсію за віком на пільгових умовах, затвердженим постановою КМУ від 16.01.2003 р. № 36, обкладається ПДФО за ставкою 10 %.

Нововведення торкнулися і податкової соціальної пільги (далі ПСП), так починаючи зі звітнього року правом на неї зможуть скористатися працівники, чия заробітна плата не перевищує граничного розміру доходу, що дорівнює розміру місячного прожиткового мінімуму (941 грн з 1.01.2011), діючого для працездатної особи на 1 січня звітнього податкового року, помноженому на 1,4 та округленому до найближчих 10 грн, тобто 1320 грн.

До 2015 року розмір «звичайної» ПСП дорівнюватиме 50 % розміру прожиткового мінімуму для працездатної особи (з розрахунку на місяць), установленого законом на 1 січня звітнього податкового року.

«Підвищена» ПСП надаватиметься в розмірі, що дорівнює 150% «звичайної» ПСП, «максимальна» ПСП — у розмірі, що дорівнює 200 % «звичайної» ПСП.

Нову ПСП передбачено для платників податків, які мають дітей. Так, особи, які утримують двох та більше дітей віком до 18 років, зможуть претендувати на ПСП у розмірі, що дорівнює «звичайній» ПСП з розрахунку на кожну дитину.

Претендувати на «підвищену» ПСП зможуть, зокрема, учасники бойових дій на території інших країн у період після Другої світової війни, на яких поширюється дія Закону №3551, крім інвалідів I та II груп. Удова і вдовець зможуть претендувати на «підвищену» ПСП лише за наявності дитини (дітей) віком до 18 років[4]. Варте уваги і те, що ПСП застосовуватиметься і в місяці звільнення. Це впливає з положень п.п. 169.3.4 ПК.

Враховуючи вище наведені зміни можна сказати, що ПКУ вніс деякі корективи в рамки оподаткування доходів фізичних осіб, перш за все це стосується ставки податку, яка стала диференційованою (15%, 17%, 10%), з більш жорсткішими вимогами до доходів платників податку, а також зміни щодо ПСП — яка стала орієнтована на різних платників податку, зокрема надаючи їм змогу на зменшення їхньої бази оподаткування.

Література:

1. http://www.yandex.jhu.ljuh./j_212/k2011.01.02/.se89.
2. http://www.nau.kiev.uir.doc2.hju/hjgccb_2010.12.18/fyh125.
3. Андрущак Б. ПДФО 15%-17%?. / Б. Андрущак. // Дт-Кт. — 2011. - № 8. — С. 8-11.
4. Мойсеєнко Т. Як сплачуватимемо ПДФО за податковим кодексом. / Т. Мойсеєнко. // Дт —Кт. — 2010. - № 48. — С. 18-22.